

उत्तरत्रप्रज्ञादचरित्रेमहापुरुषस्यगुणानांभाजनः आश्रयः दैत्यदानवकुलस्यतीर्थीकरणशीलमाचरितंचयस्य फलसंकल्पेनव्यवधानशून्यश्चा
सावनन्यश्चाव्यभिचारीयोभक्तियोगस्तेनउपास्तेसेवते ॥ ७ ॥ तेजसामपितेजसे आविराविः अतिप्रकटोभव वीप्सावा कर्माशयान्कर्मवासनाः
कर्माश्रयानितिपाठेरागादीनूरंधयनिर्दह भूयिष्ठाः भूयाः ॥ ८ ॥ विश्वस्यस्वस्तिप्रार्थनेखलस्यापिभवेत् तच्चसाधुपीडांविनानस्यात् अन्योऽन्य
ममंगलंध्यायतांचभूतानामन्योऽन्यघातंविनानभवेत्इत्याशंक्याह खलःप्रसीदतुक्रौर्येत्यजतु भूतानिचमिथःशिवमेवध्यायंतु तेषांमनश्चभद्रमुपश
मादिकंभजतु नोऽस्माकमपिमतिः अपिशब्दात्भूतानांचमतिः अहैतुकीनिष्कामासती ॥ ९ ॥ नःसंगः कापिमास्यात् यदिकथंचित्स्यात्त

हरिवर्षेचापिभगवान्नरहरिरूपेणास्तेतद्रूपग्रहणनिमित्तमुत्तरत्राभिधास्येतद्वयितंरूपंमहापुरुषगुणभाज
नोमहाभागवतोदैत्यदानवकुलतीर्थीकरणशीलाचरितःप्रज्ञादोऽव्यवधानानन्यभक्तियोगेनसहतद्वर्षपुरुषै
रुपास्तेइदंचोदाहरति ॥ ७ ॥ ॐ नमोभगवतेनरसिंहायनमस्तेजस्तेजसे आविराविर्भववज्जनखवज्जदंष्ट्र
कर्माशयानूरंधयरंधयतमोग्रस ॐ स्वाहा अभयमभयमात्मनिभूयिष्ठा ॐ क्षौम ॥ ८ ॥ स्वस्त्यस्तु विश्वस्य खलः
प्रसीदतांध्यायंतु भूतानि शिवं मिथो धिया ॥ मनश्च भद्रं भजता दधौऽक्षज आवेश्यतां नो मतिरप्यहैतुकी ॥ ९ ॥
माऽगारदारात्मजवित्तबंधुषु संगोयदिस्याद्भगवत्प्रियेषु नः ॥ यः प्राणवृत्त्यापरितुष्ट आत्मवान् सित्थ्यत्यदू
रात् न तथेन्द्रियप्रियः ॥ १० ॥ यत्संगलब्धं निजवीर्यवैभवं तीर्थं मुहुः संस्पृशतां हि मानसम् ॥ हरत्यजोऽतः श्रु
तिभिर्गतोऽगजं कोवैनसेवेतमुकुंदविक्रमम् ॥ ११ ॥

हिं अगारादिषु मास्यात् किंतु भवत्प्रियेष्वेव अगारादिसंगदोषमाह य
इति इन्द्रियप्रियोगृहाद्यासक्तः ॥ १० ॥ भगवत्प्रियसंगे गुणमाह येषां भगवत्प्रियाणां संगत् लब्धं मुकुंदविक्रमं श्रुतिभिः श्रवणादिभिः संस्पृशतां सेव
मानानां पुंसामंतर्गतोऽजो मानसं मलं हरति कथं भूतं विक्रमम् निजमसाधारणं वीर्यवैभवं प्रभावातिशयोयस्य तीर्थं तु गंगादि मुहुः संस्पृशतां मंगजं
मलं केवलं हरति तान् कोवैनसेवेतेत्यन्वयः ॥ ११ ॥